

Vervulde profetie over deze laatste dagen

Ds. J. IJsselstein – Handelingen 2:17-18

Liturgie:

Psalm 96:1, 2

Psalm 96:8

Lezen Handelingen 2:14-21

Psalm 106:1, 2, 3

Psalm 45:1

Psalm 22:14, 16

Gemeente, dit is de dag van de vervulling van Gods belofte. De verhoogde Heere Jezus Christus heeft Zijn Koninkrijk gevestigd op de aarde. En sindsdien waait de Heilige Geest met de stormwind van Zijn werk door deze wereld. Sindsdien ontsteekt Hij tongen met vuur, om de grote werken van God te verkondigen.

En die combinatie van wind en vuur maakt het werk van de Heilige Geest tot een niet te stuiten vuurgloed. Die harten van mensen laat smelten in bekering en berouw. Die harten van mensen verwarmt met Zijn troostend beloftewoord. En Die diezelfde harten ook in vlam zet, om anderen tot Christus te brengen.

We zien het in de tekst voor de preek van vanmiddag, namelijk in Handelingen 2:14-18.

Ik lees als samenvatting van die verzen nog een keer aan u voor vers 17 en 18.

Daar lezen we Gods Woord als volgt:

En het zal zijn in de laatste dagen (zegt God), Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienstknechten en op Mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren.

Het thema voor de preek is:

De vervulde profetie over deze laatste dagen

We letten samen op drie aandachtspunten. In de eerste plaats op de *tijd* wanneer die profetie vervuld wordt. In de tweede plaats op de *maat* waarin die vervulling plaatsvindt. En in de derde plaats op de *spiegel* die deze vervulling ons voorhoudt.

Dus: De vervulde profetie over deze laatste dagen

1. De tijd

2. De maat

3. De spiegel

Als eerste dus:

1. De tijd wanneer die profetie vervuld wordt

Er gebeurt van alles. Op die dag. Op de dag van het pinksterfeest.

Dat geluid van die stormwind.

Die tongen als van vuur op hun hoofden.

Dat spreken in andere talen.

Dat gebeurt er bij die 120 mensen, die sinds de hemelvaart van de Heere Jezus biddend bij elkaar zijn.

Maar natuurlijk komen daar ook *andere* mensen op af. Heel veel zelfs: een *menigte* (6). En die menigte is *beroerd* (6) dat wil zeggen: verbaasd, als aan de grond genageld. En ze *ontzetten* zich (12), dat wil zeggen: ze raken in totale verwarring. En ze worden *twijfelmoedig* (12). Ze staan perplex. Ze begrijpen er niets van. En dat kan je begrijpen!

Sommigen denken dat ze het *wel* snappen. Ze spotten en zeggen: ‘Ah, die mensen zijn gewoon stomdronken (13).’

Maar dan neemt Petrus het Woord. Lees maar mee in vers 14 en 15: *Maar Petrus staande met de elven, verhief zijn stem en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan. Want deze zijn niet dronken, gelijk gij vermoedt; want het is eerst de derde ure van den dag.* Mensen, gebruik je verstand. Het is nog maar negen uur in de ochtend. Dan ben je niet dronken!

Dit is wat anders. Denk toch na! Luister!

Dit is het (vers 16) wat gesproken is door de profeet Joël.

Opvallende zin.

Als wij in zo’n situatie verantwoording zouden moeten afleggen, zouden we misschien zeggen wat we voelen en ervaren in ons hart: we voelen ons zo vol van God, ons hart brandt zo, we zijn er zo vol van.

Zo gericht op: *ons...!*

Maar Petrus wijst direct van zichzelf en van de anderen af, naar de Bijbel, naar de Schrift! En dat is leerzaam, ook voor ons in deze tijd. Laten we ons geloof niet uitleggen met accent op *ons* doen, op *onze* gewoontes of op *onze* tradities.

Maar mensen met interesse of mensen die om uitleg vragen, wijzen op...?

Op de Schrift, op de Bijbel! En daarin op Jezus Christus, de Gekruisigde, Die naar deze wereld kwam om mensen te redden van de dood.

‘Mensen’, zegt Petrus, *’dit is wat gesproken is door de profeet Joël.’*

Een profeet van wie we eigenlijk niet zo heel veel weten. Maar wel dat hij profeteerde ten tijde van een verschrikkelijke sprinkhanenplaag en in een tijd van grote droogte.

Die plaag heeft in Juda alles verwoest. Dat kan je begrijpen, want bijna alles in Israël draaide om landbouw en veeteelt. Dus die combinatie van droogte en ongedierte is desastreus.

Maar in plaats van het volk gerust te stellen en te zeggen ‘die droogte, die sprinkhanenplaag gaat vanzelf over’, zegt Joël: ‘mensen, het wordt alleen maar erger! Dit is nog maar een voorproefje van wat komt.’

Gemeente, de oordelen van de Heere die over de aarde gaan, zijn nog maar een voorproefje van wat komt, op de grote dag des Heeren.

En dus klinkt de hartelijke en dringende oproep tot bekering, zoals die ook nu klinkt (nu Gods hand óók zo duidelijk over deze aarde gaat), vanuit Joël 2:12, 13: *Nu dan ook, spreekt de HEERE, bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geweent en met rouwklage. En scheurt uw hart en niet uw klederen, en bekeert u tot den HEERE uw God; want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwade.*

Door die weg van bekering, en door die weg alleen (dat geldt ook nu), zal de Heere tot hen en tot ons terugkeren.

Wat het ongedierte heeft opgegeten, zal aan hen teruggegeven worden.

De Heere zal ziekte en tegenspoed laten ophouden.

En de Heere zal Zijn volk zegenen met genade en vergeving door de komst van de Messias (Joël 2:23).

Bekeer u, bekeer u!

Scheur uw hart en niet uw kleed! De binnenkant en niet de buitenkant.

Dan zal *Ik*, zegt de Heere, ook in [plaatsnaam] terugkeren.

En dan, en dan alleen, zullen *wij* de Naam van de Heere prijzen. Zoals Joël schrijft (als een belofte): *en u zult (...) prijzen de Naam des HEEREN, uws Gods (2:26).*

Petrus zegt: *'die profetie wordt nu hier vervuld. Dit is het, wat gesproken is door de profeet Joël.'*

Dat, gemeente, moet ons gebed en ons verlangen zijn. Dat deze profetie van Joël opnieuw, zichtbaar en blijvend vervuld zal worden, ook in het midden van onze gemeente. Dat de Geest der genade en der gebeden op ons zal worden uitgestort. En dat wij de Naam des Heeren, onzes Gods, zullen gaan prijzen.

In deze laatste dagen. Waarvan Petrus zegt: *'die zijn nu aangebroken.'*

In de tijd van Joël was het nog wat vaag, nog wat onzeker, wanneer dat zou zijn.

Joël zei: *daarna.*

Maar Petrus zegt: *'die tijd, dat daarna, is nu gekomen. In deze laatste dagen.'*

In de tijd waarin wij ook nog steeds leven. Deze tijdsperiode wordt genoemd: de laatste dagen.

Van die tijd geldt, wat Joël ook al zei, en wat staat in vers 21: *En het zal zijn dat een iegelijk die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.*

Van die tijd geldt vooral ook wat staat in vers 17. We gaan het zien in ons tweede punt:

2. De maat waarin die vervulling plaatsvindt.

We lezen in vers 17: *En het zal zijn in de laatste dagen (zegt God), Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.*

Ik zal uitstorten, of uitgieten.

In die tijd vol ontredde, ten tijde van Joël, klonk deze belofte al.

Op de Pinksterdag klonk die belofte opnieuw.

En hij echoot na, ook in deze tijd vol ontredde.

God zegt, te midden van al onze vertwijfeling: 'Ik zal!'

Deze laatste dagen, gemeente, zijn geen dagen om moedeloos te zijn als het gaat om de toekomst van de gemeente en van de kerk.

Er gebeurt veel. En er zal nog veel meer gaan gebeuren. Kijk maar in vers 19 en 20: *En Ik zal wonderen geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur en rookdamp. De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.*

In die tijd, vol van angstaanjagende tekenen, zegt God: Ik zal Mijn Geest uitstorten.

In overvloed! Zoals water uitgegoten wordt op het dorstige, zoals stromen gaan over het droge (Jes. 44:3), zo zal Ik mensen vullen met Mijn Geest. Zo zal Ik mensen tot Mij trekken. Zo zal Ik Mijzelf aan hen openbaren.

Als die God met Wie zij gebroken hebben. Zij zullen zien Wie zij doorstoken hebben (Zach. 12:10).

Als die God, Die Zelf een weg gebaad heeft om terug te keren. Door het werk van Christus, Die zij gekruisigd hebben.

En zij zullen komen. Met smeking en geweent.

En zij zullen Mij kennen, als de grote God: rechtvaardig en genadig, barmhartig en heilig.

Niet zomaar een enkeling, want ook de belofte van Jeremia zal vervuld worden: *En zij zullen niet meer een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder leren, zeggende: Ken de HEERE; want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hunner zonde niet meer gedenken* (Jer. 31:34; Hebr. 8:11).

Deze laatste dagen zijn de dagen waarin de Geest met Zijn werk en genade onbeperkt en ongehinderd stroomt door deze wereld. Dus is er geen reden om de moed te verliezen, als we kijken naar de kerk, naar onze gemeente en naar onze gezinnen.

Als we de Geest maar niet uitblussen (1 Thess. 5:19).

Door?

Door onze zonden. Door de werken van het vlees.

Door de Geest tegen te staan en Zijn woorden niet te geloven. Dat is: door Christus opnieuw te kruisigen.

En ook door geen pijn te voelen, nu Zijn hand ons slaat (Jer. 5:3).

En gewoon verder te leven zoals voorheen.

Bekeer u, bekeer u! Scheur uw hart en niet uw kleed!

Het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.

Vlees, dat betekent: lichaam. Maar vlees is in de Bijbel vooral een beeld van ons mensen, vol van zonde en opstand tegen God.

Vlees is God hatend, zondig vlees.

Ik zal Mijn Geest uitstorten op alle vlees.

Dat wil niet zeggen: op iedereen.

Maar wel op *iedereen die de Naam des Heeren zal aanroepen* (vers 21).

Op alle vlees wil zeggen: in gelijke mate, op allerlei soorten van mensen: man of vrouw, rijk of arm, gezien of veracht, slaaf of meester; en onderdeel van welk volk of etnische groep dan ook. Zo werkt de Geest *op en in alle vlees*.

En zo gunnen we het werk van de Geest, met Mozes, ook aan God en aan alle vlees, als wij met Mozes bidden: *Och of al dat volk des HEEREN profeten waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gave!* (Num. 11:29)

Wij zingen nu eerst, met een vooruitblik op het derde punt van de preek: Psalm 45:1.

*Mijn hart, vervuld met heilbespiegelingen,
Zal 't schoonste lied van enen Koning zingen;
Terwijl de Geest mijn gladde tonge drijft;
Is z' als de pen van een, die vaardig schrijft.
Beminlijk Vorst, uw schoonheid hoog te loven,
Gaat al het schoon der mensen ver te boven;
Genâ is op uw lippen uitgestort,
Dies G' eeuwiglijk van God gezegend wordt.*

Gemeente, ons derde aandachtspunt:

3. De spiegel, die deze vervulling ons voorhoudt

Ik zal, (zegt God) Mijn Geest uitgieten op alle vlees, op allerlei soorten van mensen.

En dan volgen er in vers 17 en 18, vier dingen, die we met elkaar één voor één wat beter zullen bekijken.

a. Ik zal, (zegt God) Mijn Geest uitgieten op alle vlees.

En uw zonen en uw dochters zullen profeteren.

Het Woord profeteren heeft in de Bijbel verschillende betekenissen.

Het kan betekenen: zeggen wat er in de toekomst zal gaan gebeuren.

Het betekent ook wel: het Evangelie preken.

In dit verband van Handelingen 2 heeft het vooral de betekenis van: God loven.

Zoals staat in 1 Kronieken 25, waar het gaat over de kinderen van Jeduthun, die met hun vader Jeduthun, profeteren op harpen met (en dan komt het): *de HEERE te danken en te loven* (1 Kron. 25:3).

Mannen en vrouwen, jongens en meisjes vertellen grote dingen over God.

Waarom? Om te vertellen wat *zij* allemaal weten en kennen of voelen en meegemaakt hebben?

Nee, zoals Paulus zegt in 1 Korinthe 14: tot *stichting* (om andere mensen ook tot die kennis van God te brengen), tot *vermaning* (om andere mensen weg te houden van de zonde) en tot *vertroosting* (van mensen die verdrietig zijn om hun zonden) (1 Kor. 14:3).

De Geest is uitgestort, water is gegoten op het dorstige, stromen op het droge.

En, wat gebeurt er, jongens en meisjes, als je heel veel water ergens overheen of in giet?

Dat gras, die emmer, die rivier *stroomt over*.

Zo is het ook als de Heilige Geest ons hart vervuld.

De genade die Hij daarin uitgiet, die stroomt over. Die komt eruit. Uit je hart. Uit je mond.

Precies zoals bij de mensen op de Pinksterdag: ze vertellen de grote werken van God.

Dus, let goed op. Nog een keer!

We vertellen *niet* over onszelf. Maar over *de grote dingen die God gedaan heeft*.

In het zenden van Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, naar deze wereld.

In het geven van Zijn Zoon aan het kruis, in de plaats van Zijn vijanden.

En in het opwekken van Zijn Zoon uit de dood: *opdat een wederhorig kroost altijd bij Hem zouden wonen* (Ps. 68:9, ber.).

Dus, de eerste spiegel: jongens en meisjes, mannen en vrouwen, waar loopt ons hart, waar loopt onze mond van over?

Hebt u de Geest ontvangen?

En wordt tegelijkertijd uw tong in vlam gezet door de hel, in geklets, in geroddel, in praten over de lege dingen van deze tijd? Dat is onbestaanbaar. Dat kan niet!

Of wordt onze tong door de Geest bewogen om God groot te maken?

Ik dank God dat ik uit de mond van onze jongeren de laatste tijd goede dingen heb gehoord over de Heere en Zijn dienst. Ga biddend verder op dat spoor, jongelui.

Verwacht het van God en maak Hem groot!

b. Ik zal (zegt God) mijn Geest uitgieten op alle vlees. En (dat is de tweede spiegel):

Uw jongelingen zullen gezichten zien.

Gezichten zagen mensen in het Oude Testament op momenten waarop God iets van Zichzelf liet zien, op momenten waarop God iets van Zichzelf openbaarde.

Jesaja schrijft: Ik zag de Heere zittend op een hoge en verheven troon, en Zijn zomen vervulden de tempel. En serafs, engelen zongen, met bedekt gezicht: Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heirscharen!

En hij, Jesaja zei: ‘Wee mij, ik verga, ik ben een man van onreine lippen’(zie Jes. 6:1-5).

Petrus zegt: Jonge mannen (dat zijn mannen van 20, 30, 40 jaar) zullen iets gaan zien van...?

Van God, als in een vergezicht. Want niemand kan God echt zien en leven.

Ze zullen iets gaan zien van de heerlijkheid, de kostbaarheid en de liefelijkheid van Christus.

En van de toekomst die in de verte weggelegd is voor degenen die God vrezen, de hemelse heerlijkheid.

Maar, wie doorleest in het boek Handelingen, ziet dat die *gezichten* (waar het hier over gaat) vooral een grote rol gaan vervullen in de *verspreiding van het Evangelie*.

Filippus ziet een engel, die zegt: Filippus, ga op de woeste weg naar Gaza, om die man uit Ethiopië te ontmoeten (Hand. 8).

Ananias ziet een gezicht om Saulus van Tarsen de handen op te leggen en af te zonderen tot zendingsdienst (Hand. 9).

Petrus ziet een gezicht uit de hemel, dat hem vrijmoedigheid geeft om naar de heidense hoofdman Cornelius te gaan (Hand. 10).

En Paulus ziet in de nacht een gezicht in Troas, dat hem samen met zijn reisgenoten laat besluiten om over te steken naar Europa (Hand. 16)

God maakt Zijn belofte waar. Ook nu! *Jongelingen zullen gezichten zien.*

Want het is goed, als je mond overloopt van de grote werken van de Heere.

Maar vergeet niet, dat dat allemaal maar één doel heeft: niet om je een fijn leven te geven op de plek waar je zit, maar om de wereld, dichtbij of ver weg, te vertellen hoe groot en hoe goed God is en dat er leven is in Zijn Naam.

Dus, jongelingen, mannen van 20, 30, 40, als je gezichten ziet, denkend (zoals hier in het boek Handelingen bedoeld) aan de voortgang van het Evangelie in Gods wereldwijde Koninkrijk (dat hier begint), zeg dan met Paulus, staande voor Agrippa: *‘Toen ben ik dat hemels gezicht niet ongehoorzaam geweest’* (Hand. 26:19).

Als je iets kent van de heerlijkheid van God, van de liefde van Christus, van de vergeving in Zijn bloed, vergeet dan toch de laatste woorden van je Meester niet. Het was een opdracht en tegelijkertijd een belofte: *U zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem (thuis), als in geheel Judéa en Samaría, en tot aan het uiterste der aarde* (Hand. 1:8).

Miljoenen mensen in deze wereld komen om. Christusloze zielen.

Moet u niets doen, moet u hier blijven, en ze verloren laten gaan?

c. Ik zal, (zegt God) Mijn Geest uitgieten op alle vlees. En (nu komt de 3e spiegel):

Uw ouden zullen dromen dromen.

Ouden is een Bijbelse typering voor mensen van zeg maar boven de 50.

U zult zo vol zijn van de Heilige Geest, dat uw mond ervan zal overstromen. Dat uw ogen er overdag mee gevuld zullen zijn. En dat uw gedachten er ‘s nachts vol van zijn. U zult ervan dromen!

Ouderen, waar dromen wij van?

Van een mooi pensioen? Van samen, zodra het weer kan, reizen naar verre oorden?

Van prachtige vakanties op zonovergoten stranden? Van een mooi huis, van een luxe auto?

Droom je nooit van je laatste jaren *in de dienst van de Heere?* Hier of in Zijn wereldwijde Koninkrijk?

Je laatste jaren zijn (als je gezond bent) niet bedoeld om lekker van te genieten of om te luiëren. Mensen, er gaan zielen verloren! Kan je daar rustig van slapen, dromend van de mooie dingen die je hebt?

Ouderen, je bent nooit te oud om een gezicht te krijgen, om een droom te dromen, om het Evangelie te verspreiden. Nooit!

Waar de Geest is, daar is liefde tot zielen.

En waar de Geest overvloedig is, daar is veel liefde tot de eer van God en veel ijver tot de redding van zondaars.

Als Spurgeon preekt over deze tekst, dan zegt hij (even in mijn eigen woorden samengevat): ‘Mensen, ik heb *zelf* een droom gedroomd. Namelijk dat er een geest van liefde tot de wereld en tot de heidenen door onze gemeente zou gaan waaien.

Ik heb jonge mannen gezien, met vurige ijver voor het zendingswerk. Oude mannen en vaders in gezamenlijk beraad om eerder gemaakte fouten te corrigeren, om nieuwe methodes te bedenken en ouden te versterken. Zodat de wagen van Christus voort mag gaan in deze wereld en Zijn overwinning des te spoediger zal komen.

O, hemels vuur, zet ons in vlam!

Er moet een herleving komen van intens en ernstig gebed.

Ik droomde (zo zegt Spurgeon) dat in onze kerk een grote groep jongemannen zal opstaan, die het hun hoogste verlangen en ambitie zullen achten, om zichzelf te geven aan het werk voor Jezus in deze wereld’ (*einde citaat*).

d. Ik zal, (zegt God) Mijn Geest uitgieten op alle vlees. En (dat is de 4^e en laatste spiegel): **Ook op Mijn dienstknechten en op Mijn dienstmaagden zal ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren.**

Alle gelovigen, man of vrouw, zelfs de allerarmsten (de slaven, de dienstknechten en de dienstmeisjes), zij allemaal, ongeacht leeftijd of sociale stand zullen van God wijsheid ontvangen, Hem kennen en over Hem spreken.

Zij zullen de grote werken van God verkondigen.

De Heilige Geest waait door dit kerkgebouw, door onze gemeente, door onze huizen, *niet* als wij alleen maar bezig zijn met elkaar en met de fouten en gebreken van anderen binnen en buiten de kerk.

Maar als *wij ons* bekeren. Niet als we verder gaan, zoals we gingen *voor* de corona-epidemie. Maar als we onze tongen laten zuiveren door het vuur van de Geest. Als we onze harten laten doorwaaien door de wind van de Almachtige. En onze monden vervuld worden met Zijn lof, om de grote werken Gods te verkondigen, dichtbij of ver weg.

We leven in de laatste dagen. Die uitdrukking geeft aan hoe kort die dagen zijn. De laatste jaren van onze geschiedenis zijn *dagen*.

God roept ons op om vervuld te worden met de Heilige Geest. *En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest. Om vervuld te worden met al de volheid Gods* (Efeze 5:18 en 3: 19).

En in die volheid van Pinksteren roept God jongeren en ouderen om nieuwe dromen te dromen en om nieuwe gezichten te zien, over hoe alle vlees in deze wereld tot Christus gebracht kan worden.

Moge de Heere ons iets van die volheid geven, van die vervulling met Zijn Geest.

Verwachtende en haastende tot de toekomst van de dag Gods (2 Petr. 3:12).

Amen.

Slotzang Psalm 22:14,16:

Eerlang gedenkt hieraan het wereldrond;
Haast wendt het zich tot God met hart en mond;
En, waar men ooit de wildste volken vond,
Zal God ontvangen
Aanbidding, eer en dankb're lofgezangen.
Want Hij regeert,
En zal Zijn almacht tonen;
Hij heerst, zover de blindste heid'nen wonen,
Tot Hem bekeerd.

Zij komen aan, door Godd'lijk licht geleid,
om 't nakroost, dat den HEER' wordt toebereid,
te melden 't heil van Zijn gerechtigheid
en grote daden.